

OPETTAMALLA KAIKKI III

Väinö Hotti

Tiedon halveksiminen

”Minun kansani joutuu häviöön, sillä se on tietoa vailla” (Hoos.4:6; Saarnivaaran käänn.)

Paatuminen sanan alla

On surkea asia, jos Suomessa joku näantyy hengelliseen nälkään – runsaan ruokapöydän ääressä. Tosin näin voi tapahtua herätyksenkin keskellä:

Näin tapahtui PAAVO RUOTSALAISEN Riitta – vaimolle: *”Teki mitä tahansa, eli ja oli miten hyvänsä, aina on katumista sillä, joka taakseen katsoo ja saa Herralta valoa vanhaan elämäänsä”, sanoi hän (Paavo) ystävällisesti.*

*”Niin – vaan minun on syntini suurempi kuin muidan. Minä olen kuullut ja nähnyt ja kokenut kuritusta ja kuitenkin kymmeniä vuosia vastustanut. Kun on tällainen kiukkuinen ja kiivas luonto ja kärsimätön mieli, niin tulee tehdyksi niin paljon syntiä, että siihen hukkuu, kun sen näkee. **Ja tässä vielä, tällaisen tulen ja valkeuden keskellä**” (Oravala, Erämaan profeetta, s.165).*

Suljettu Raamattu

Lähtökohtaisesti Raamattu on lukittu ja suljettu kirja:

”Ja minä näin valtaistuimella-istuvan oikeassa kädessä kirjakäärön, sisältä ja päältä täyteen kirjoitetun, **seitsemällä sinetillä suljetun. Ja minä näin väkevän enkelin, joka suurella äänellä kuulutti: ”Kuka on arvollinen avaamaan tämän kirjan ja murtamaan sen sinetit?” Eikä kukaan taivaassa eikä maan päällä eikä maan alla voinut avata kirjaa eikä katsoa siihen. Ja minä itkin kovin sitä, ettei ketään havaittu arvolliseksi avaamaan kirjaa eikä katsomaan siihen. Ja yksi vanhimmista sanoi minulle: ”Älä itke; katso, jalopeura Juudan sukukunnasta, Daavidin juurivesa, on voittanut, niin että **hän voi avata kirjan ja sen seitsemän sinettiä**” (Ilm.5:1-5).**

PAAVO RUOTSALAINEN kertoo:

*”Kun sitten rupesin lukemaan Jumalan sanaa, niin oli kaikki kuin uutta painosta, enkä ole sen perästä tarvinnut keltään neuvoa kysyä, mutta olen yhdelle ja toiselle **neuvon antanut**” (Saarisalo, Erämaan vaeltaja Paavo Ruotsalainen, s.389).*

Raamatun avain – Pyhä Henki

Pyhä Henki on kirjoittanut Raamatun – pyhien miesten välityksellä:

"Pyhä Raamattu on Jumalan sana, jonka pyhät Jumalan ihmiset ovat kirjoittaneet Pyhän Hengen vaikutuksesta" (KO 5 /1948).

Vain Pyhä Henki voi avata Raamatun sanan. Kun ihminen tulee uskoon ja uudestisyntyy, hän saa samalla PYHÄN HENGEN:

"Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa" (Joh.3:3).

Priorisointi

Jeesuksen ajan fariseuksilla ja kirjanoppineilla oli erinomainen Raamatun tuntemus, mutta heillä oli priorisointi pielessä:

"Te tutkitte kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen elämä, ja ne juuri todistavat minusta; ja te ette tahdo tulla minun tyköni, että saisitte elämän" (Joh.5:39,40).

"Mutta voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun suljette taivasten valtakunnan ihmisiltä! Sillä itse te ette mene sisälle, ettekä salli meneväisten sisälle mennä. Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te kierrätte meret ja mantereet tehdäkseenne yhden käännynnäisen; ja kun joku on siksi tullut, niin teette hänestä helvetin lapsen, kahta vertaa pahemman, kuin te itse olette!" (Matt.23:13,15).

Filosofien ongelma

PAAVO RUOTSALAINEN sanoi J.V. SNELLMANILLE: *"Työ vilosohvit tiette saman selevän roamatusta kuin sika pottuhalameesta"* (Saarisalo, Erämaan vaeltaja Paavo Ruotsalainen, s.269).

Maallinen ja hengellinen viisaus

"Sillä hetkellä hän riemuitsi Pyhässä Hengessä ja sanoi: "Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväsiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille. Niin, Isä, sillä näin on sinulle hyväksi näkynyt" (Luuk.10:21).

"Onhan kirjoitettu: "Minä hävitän viisasten viisauden, ja ymmärtäväisten ymmärryksen minä teen mitättömäksi". Missä ovat viisaat? Missä kirjanoppineet? Missä tämän maailman älyniekat? Eikö Jumala ole tehnyt maailman viisautta hullutukseksi? Sillä kun, Jumalan viisaudesta, maailma ei oppinut viisauden avulla tuntemaan Jumalaa, niin Jumala näki hyväksi saarnauttamansa hullutuksen kautta pelastaa ne, jotka uskovat, koskapa juutalaiset vaativat tunnustekoja ja kreikkalaiset

etsivät viisautta, me taas saarnaamme ristiinnaulittua Kristusta, joka on juutalaisille pahennus ja pakanoille hullutus” (1. Kor.19-23).

”Sillä Jumalan hulluus on viisaampi kuin ihmiset, ja Jumalan heikkous on väkevämpi kuin ihmiset. **Sillä katsokaa, veljet, omaa kutsumistanne: ei ole monta inhimillisesti viisasta, ei monta mahtavaa, ei monta jalosukuista, vaan sen, mikä on hulluutta maailmalle, sen Jumala valitsi saattaaksensa viisaat häpeään**, ja sen, mikä on heikkoa maailmassa, sen Jumala valitsi saattaaksensa sen, mikä väkevää on, häpeään, ja sen, mikä maailmassa on halpasukuista ja halveksittua, sen Jumala valitsi, sen, joka ei mitään ole, tehdäksensä mitättömäksi sen, joka jotakin on, ettei mikään liha voisi kerskata Jumalan edessä” (1. Kor.1:25-29).

”Älköön kukaan pettäkö itseään. **Jos joku teidän joukossanne luulee olevansa viisas tässä maailmassa, tulkoon hän tyhmäksi, että hänestä tulisi viisas.** Sillä tämän maailman viisaus on hullutus Jumalan silmissä. Sillä kirjoitettu on: "Hän vangitsee viisaat heidän viekkauteensa"; ja vielä: "Herra tuntee viisasten ajatukset, hän tietää ne turhiksi" (1. Kor.3:18-20).

”Kuinka saatatte sanoa: 'Me olemme viisaita, ja meillä on Herran laki'? Totisesti! Katso, **valheen työtä on tehnyt kirjanoppineiden valhekynä.** Viisaat saavat häpeän, kauhistuvat ja joutuvat kiinni. **Katso, he ovat hyljänneet Herran sanan - mitä heillä on viisautta?"** (Jer.8:8,9).

Sanan totteleminen

”Silloin Samuel sanoi: "Haluaako Herra polttouhreja ja teurasuhreja yhtä hyvin kuin kuuliaisuutta Herran äänelle? **Katso, kuuliaisuus on parempi kuin uhri ja tottelevaisuus parempi kuin oinasten rasva"** (1. Sam.15:22).

”Sentähden on jokainen, joka kuulee nämä minun sanani ja **tekee niiden mukaan,** verrattava ymmärtäväiseen mieheen, **joka huoneensa kalliolle rakensi.** Ja rankkasade lankesi, ja virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksyivät sitä huonetta vastaan, **mutta se ei sortunut, sillä se oli kalliolle perustettu"** (Matt.7:24,25).

”Niin hänen tätä puhuessaan eräs nainen kansanjoukosta korotti äänensä ja sanoi hänelle: "Autuas on se kohtu, joka on kantanut sinut, ja ne rinnat, joita olet imenyt". Mutta hän sanoi: **"Niin, autuaat ovat ne, jotka kuulevat Jumalan sanan ja sitä noudattavat"** (luuk.11:27,28).

”Miksi te huudatte minulle: 'Herra, Herra!' **ettekä tee, mitä minä sanon?"** (Luuk.6:46).

USKON ELÄMÄN PAALUTUS

Eri uskonelämän osa-alueet tulee olla sanan varassa:

1. Vanhurskauttaminen

Syntinen tulee ohjata vanhurskauttamisen paikalle, jossa hänelle taivaallisen taivaallisen tuomioistuimen edessä tapahtuu ”asemanmuutos”.

2. Uudestisyntyminen

Tässä kivisydän muuttuu lihasydämeiksi:

”Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: **joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa**” (Joh.3:3).

”Siis, jos joku on Kristuksessa, niin **hän on uusi luomus**; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut” (2. Kor.5:17).

3. Uskoon tulo

Laki ja evankeliumi. Sentimentaalinen tunteisiin vetoava julistus ei ole pätevä. **Lain kautta ihminen tulee saattaa totiseen parannukseen**. Oikeaan parannukseen sisältyy synnintunto ja usein – itkukin:

”**Itkien he tulevat**, ja minä johdatan heitä, kun he kulkevat rukoillen” (Jer.31:9).

”Niin Pietari muisti Jeesuksen sanat, jotka hän oli sanonut: ”Ennenkuin kukko laulaa, sinä kolmesti minut kiellät”. Ja **hän meni ulos ja itki katkerasti**” (Matt.26:75).

4. Kilvoitus

Uskoon tullut on ohjattava uskon kilparadalle. Jokapäiväinen parannus kuuluu välttämättömänä osana kilvoitukseen.

5. Hengellinen koti

Lahkoon liittyminen mitätöi koko uskoontulon. Lahko vie samaan helvettiin kuin syntielämäkin; **ekklesia** on ainut turvallinen ja pelastava yhteisö. Ekklesialle ei ole vaihtoehtoa!

”Mutta **lihan teot** ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, **eriseurat, lahkot**, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, **eivät peri Jumalan valtakuntaa**” (Gal.5:19-21).

Suhde maailmaan

Uskoon tulleen on tärkeää ottaa ”pesäero maailmaan”:

”Jos maailma teitä vihaa, niin tietäkää, että se on vihannut minua ennen kuin teitä. Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastaisi; mutta **koska te ette ole maailmasta**, vaan minä olen teidät maailmasta valinnut, **sentähden maailma teitä vihaa**” (Joh.15:18,19).

”Älkää ihmetelkö, veljeni, jos maailma teitä vihaa” (1. Joh.3:13).

”Te avionrikkojat, ettekö tiedä, että **maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan?** Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, siitä tulee Jumalan vihollinen” (Jaak.4:4).

(nettikuva)

JONAS LAGUS

21.1.1798 – 24.6.1857

”Äärimmäisen tarkasti olen tutkinut uskovaisten kristittyjen jälkeensä jättämiä kirjoituksia, eikä yhdessäkään niistä, mitä olen käsiini saanut, ole vielä maailman huveja hyväksytty. Kaikki ne ovat olleet Nohrborgin kanssa samaa mieltä siitä, että nämä huvit tekevät helvetin tien suloisemmaksi kuin se muuten olisi” (Lagus, Evankeliumin ääni, ss.102,103).

”Yleensä luullaan jokapäiväisen pyhityksen helposti voivan käydä päinsä monissa maailmallisissa huveissa ja ns. ajanvietteissä, ettei vain armon aika tulisi liian pitkäksi! Ja kun varotaan tekopyhyttä, parannus ja jokapäiväinen uudistus menee menojaan. Vakaumukseni mukaan, kun Kristus on elämämme, täytyy meidän joka päivä kuolla maailmalle ja taistella itsessämme olevaa syntiä vastaan sen Hengen armovoimalla, joka on tehnyt meidät eläviksi ja alituisesti virvoittaa meitä. Jos näin ei tapahdu, koko kristillisyytemme on kirjavaa paikkailemista, mutta ei vakaata kilvoittelua sen saamiseksi ja omistamiseksi, mitä meiltä vielä puuttuu” (mt. 93,94).

Kuvitelkaamme Jeesusta rakastavaa ihmistä, jonka tämän opin mukaan olisi pakko ottaa osaa kaikkiin tämän maailman mielettömiin ilojuhliin. Kuinka hän siellä kuulisikaan pilkattavan Jumalaa ja kristinuskkoa ja olisi näkemässä sellaista, jopa ottaisi osaakin sellaiseen toimintaan, jota synti ja himot ohjaavat. Mitkä helvetin tuskat kalvaisivatkaan hänen sydäntänsä! Tämähkö on se ies, joka on suloinen, keveä ja autuaallinen ja jonka Jeesus on luvannut todellisille seuraajillensa? ”Rauhan minä annan teille”, hän sanoi, ”en sitä rauhaa, minkä maailma antaa.” Ja täällä nyt kumminkin Jeesuksen rauha olisi maailman rauhan yhteydessä!... (102).